

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 490

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 iunie 2018

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 158 din 27 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală	1–3	administrarea Ministerului Justiției și transmiterea unor imobile din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în administrarea curților de apel și a tribunalelor	4–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
379. — Hotărâre privind modificarea datelor de identificare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 23 din 19 martie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 158 din 27 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală

Petre Lăzăroiu — președinte
Marian Enache — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător
Livia Doina Stanciu — judecător
Simona-Maya Teodoroiu — judecător
Varga Attila — judecător
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Volintiru Cornel Teodor în Dosarul nr. 24.675/300/2016 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.520D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și se constată lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus o cerere prin care invocă direct în fața Curții Constituționale și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 474 alin. (4) și art. 474¹ din Codul de procedură penală.

4. Președintele acordă cuvântul autorului excepției, cu privire la cererea formulată, care susține că invocarea excepției este admisibilă.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a unei astfel de cereri.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală. Acesta susține că aceste prevederi sunt neconstituționale pentru motivele deja arătate în notele scrise cu prilejul invocării excepției în fața instanței de drept comun. În plus, arată că dorește să facă anumite precizări legate de faptul că legea penală trebuie să fie mai permisivă și că în Codul de procedură civilă, în situația revizuirii, există o exprimare mult mai clară. Totodată, autorul excepției relevă aspecte legate de fondul cauzei. Cererea de revizuire este o cerere de reformare prin

care se desființează hotărârea dată inițial. Apreciază că nu este de competența instanței de fond să se pronunțe asupra unei decizii pronunțate de către o instanță superioară. Așa fiind, dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20, art. 21 și art. 148 alin. (2), precum și dispozițiile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală, deoarece acestea sunt clare și precise, neexistând niciun dubiu privind interpretarea lor. De asemenea, o instanță care soluționează o cerere de revizuire nu desființează hotărârea instanței de fond, ci rejudecă dosarul, iar judecarea cererii de revizuire este de competența instanței care a judecat cauza în primă instanță.

8. Cât privește celelalte texte invocate, respectiv art. 474 alin. (4) și art. 474¹ din Codul de procedură penală, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, ca inadmisibilă, întrucât excepția a fost invocată direct în fața Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

9. Prin Sentința penală nr. 730 din 21 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 24.675/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Volintiru Cornel Teodor în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect pronunțarea asupra admisibilității în principiu a cererii de revizuire.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece prin sintagma „instanța care a judecat cauza în primă instanță” legea dă posibilitatea unor interpretări multiple, astfel că dispozițiile legale criticate nu îndeplinesc condițiile de claritate a legii. Ca atare, se acceptă ca o instanță inferioară să caseze o hotărâre pronunțată de o instanță superioară, care a judecat cauza pe fond, sau mai bine zis convingerile a doi judecători de la curtea de apel sunt supuse controlului judecătoresc exercitat de către un judecător de la judecătoria, ceea ce este de neconceput. Arată că obiectul cererii de revizuire îl constituie Decizia nr. 825 din 10 iunie 2015, pronunțată de Curtea de Apel București, și nu Sentința nr. 1.199 din 30 decembrie 2013, pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București, care a fost desființată (anulată) prin admiterea apelurilor de către curtea de apel. Prin urmare, sentința instanței de fond a fost lipsită de efecte, pentru că nu a rămas definitivă prin nerecurare sau prin respingerea recursurilor declarate de părți și deci competența de a soluționa cererea de revizuire revine instanței care, casând Sentința nr. 1.199 din 30 decembrie 2013, a soluționat cauza pe fond, respectiv Curtea de Apel București, care a pronunțat Decizia nr. 825 din 10 iunie 2015.

11. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale vizate care reglementează instanța căreia i se adresează cererea de revizuire și, respectiv, instanța competentă să soluționeze această cerere, sunt clare, neexistând motive care să conducă la concluzia că ar fi încălcate prevederile constituționale invocate de autor.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece sunt clare, lipsite de echivoc privind instanța căreia i se adresează cererea de revizuire și care este competentă a o judeca.

14. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Prevederile legale contestate nu aduc atingere art. 16 din Constituție, întrucât principiul egalității cetățenilor nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 77 din 20 februarie 2003). Mai mult, este constituțională instituirea prin dispozițiile legale criticate a unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește revizuirea, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

15. Nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea accesului liber la justiție consacrat de art. 21 din Legea fundamentală, întrucât dispozițiile legale criticate nu instituie niciun fel de cenzură referitoare la acest drept. Împrejurarea că cererea de revizuire este adresată instanței care a judecat cauza în primă instanță nu este de natură a fi convertită într-un fine de neprimire, reprezentând o procedură prealabilă. Prin art. 459 din Codul de procedură penală a fost instituită procedura prealabilă a admiterii în principiu a cererii de revizuire, stabilindu-se în alin. (2) că admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu.

16. Or, prin natura și conținutul ei specific, o astfel de procedură prealabilă, de examinare a revizuirii sub aspectul admisibilității în principiu, nu vizează însăși soluționarea căii extraordinare de atac. Altfel spus, instanța se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției, ca și în cazul judecării recuzării sau a strămutării pricinilor, nefiind, astfel, încălcate prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil.

17. De altfel, mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, putând stabili prin lege procedura de judecată și modalitatea de exercitare a căilor de atac. Aceste prevederi constituționale dau expresie principiului consacrat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, de exemplu, prin Hotărârea din 16 decembrie 1992, pronunțată în Cauza *Hadjianastassiou împotriva Greciei*, paragraful 33, a stabilit că „statele contractante se bucură de o mare libertate în alegerea mijloacelor proprii care să permită sistemului judiciar să respecte imperatiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

18. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală, față de art. 23 și art. 53 din Legea fundamentală, Avocatul Poporului arată că acestea nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate. În jurisprudența sa, Curtea de la Strasbourg a statuat că prezumția de nevinovăție este încălcată „dacă, fără stabilirea legală prealabilă a culpabilității unui învinuit și, îndeosebi, fără ca acesta să aibă ocazia să își exercite drepturile de apărare, o decizie judiciară care îl privește reflectă sentimentul că este vinovat” (a se vedea Hotărârea din 25 martie 1983, pronunțată în Cauza *Minelli împotriva Elveției*).

19. Totodată, nu este afectat nici dreptul la apărare, întrucât dispozițiile legale criticate nu conțin norme care, prin natura lor, ar îngreuna dreptul autorului de a se apăra și de a se prevala de toate garanțiile dreptului la apărare în cadrul unui proces echitabil.

20. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 1 alin. (5) și art. 124 din Constituție, se arată că dispozițiile legale contestate nu încalcă principiul supremației Constituției și al obligativității legii și nici trăsăturile și valorile supreme ale statului român și nici pe cel care stabilește că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți și se înfăptuiește în numele legii.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 456 alin. (1) cu denumirea marginală *Cererea de revizuire* și art. 458 teza întâi cu denumirea marginală *Instanța competentă*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 456 alin. (1): „(1) *Cererea de revizuire se adresează instanței care a judecat cauza în prima instanță.*”

— Art. 458 teza întâi: „*Competentă să judece cererea de revizuire este instanța care a judecat cauza în prima instanță. Când temeiul cererii de revizuire constă în existența unor hotărâri ce nu se pot concilia, competența se determină potrivit dispozițiilor art. 44.*”

24. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legilor, art. 11 referitor la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*, art. 23 referitor la *Libertatea individuală*, art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*, art. 53 referitor la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 124 referitor la *Înfăptuirea justiției* și art. 129 referitor la *Folosirea căilor de atac*.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, cu titlul prealabil, că, potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a Curții îl reprezintă încheierea instanței judecătorești, iar litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți. Prin urmare, nu poate fi primită cererea prin care se invocă o nouă excepție de neconstituționalitate, ulterior încheierii de sesizare, direct în fața Curții Constituționale. Instanța de contencios constituțional nu poate hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața sa, întrucât ar încălca

art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, conform căruia părțile trebuie să își exprime punctele de vedere în legătură cu excepția de neconstituționalitate în fața instanței judecătorești, depunând dovezile pe care le consideră necesare, iar instanța de judecată este obligată să își exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. Așadar, litigiul constituțional se desfășoară numai în aceste limite. În consecință, Curtea nu se poate pronunța asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 474 alin. (4) și art. 474¹ din Codul de procedură penală, excepția fiind ridicată direct în fața acesteia.

26. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală, Curtea constată că autorul excepției a fost condamnat în primă instanță la pedeapsa de 7 ani închisoare pentru săvârșirea unei fapte penale, iar, în apel, a fost condamnat la pedeapsa de 5 ani închisoare. Ulterior, a formulat o cerere de revizuire, iar, prin sentința penală pronunțată, Judecătoria Sectorului 2 București a dispus, în temeiul art. 459 alin. (5) din Codul de procedură penală, respingerea, ca inadmisibilă, a acesteia. Totodată, cu prilejul soluționării cererii de revizuire, revizuiantul a invocat și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală.

27. În acest context, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a reținut că o excepție de neconstituționalitate ridicată într-o acțiune *ab initio* inadmisibilă este, de asemenea, inadmisibilă, în condițiile în care nu sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină o atare soluție în privința cauzei în care a fost ridicată excepția. Or, dispozițiile legale care constituie obiectul excepției de neconstituționalitate, respectiv art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală, nu determină soluția inadmisibilității în cauza dedusă judecătii. Așa fiind, indiferent de soluția pronunțată de Curtea Constituțională referitor la excepția de neconstituționalitate ridicată într-o cauză *ab initio* inadmisibilă, decizia sa nu va produce niciun efect cu privire la o astfel de cauză. Rezultă că excepția de neconstituționalitate nu are legătură cu soluționarea cauzei în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Întrucât excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, aceasta, în temeiul art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 171 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, și Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014).

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 alin. (1) și art. 458 teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Volintiru Cornel Teodor în Dosarul nr. 24.675/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2018.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea datelor de identificare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției și transmiterea unor imobile din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în administrarea curților de apel și a tribunalelor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 și 868 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se actualizează datele de identificare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției, conform anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea unor imobile din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în administrarea curților de apel și a tribunalelor, conform anexei nr. 2.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 2 se face pe bază de protocoale încheiate între părțile interesate, în termen de maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Ministerul Justiției își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Tudorel Toader

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 31 mai 2018.

Nr. 379.

ANEXA Nr. 1

ACTUALIZAREA DATELOR DE IDENTIFICARE a imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției

Elemente de identificare						Administrator
Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumirea	Descriere tehnică	Adresa	
1	156609	8.29.09	Judecătoria Câmpeni	S + P + 1E + 2E (parțial) Sc = 1.143 mp Sd = 3.047 mp S teren = 2.391 mp CF nr. 72108	România, județul Alba, municipiul Câmpeni, str. Horea nr. 12	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841
2	34902	8.29.09	Palatul de Justiție Oradea — sediul pentru: Curtea de Apel Oradea, Tribunalul Bihor și Judecătoria Oradea	S (parțial) + P + 2E + M Sc = 3.402 mp Sd = 15.351 mp S teren = 4.983 mp CF nr. 201497	România, județul Bihor, municipiul Oradea, str. Parcul Traian nr. 10	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841

Elemente de identificare						Administrator
Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumirea	Descriere tehnică	Adresa	
3	34904	8.29.09	Judecătoria Marghita	S + P + 1E Sc = 684 mp Sd = 1.585 mp P Sc = 40 mp Sd = 40 mp S teren = 1.869 mp CF nr. 104506	România, județul Bihor, municipiul Marghita, str. Tudor Vladimirescu nr. 2	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841
4	34816	8.29.09	Judecătoria Câmpulung Moldovenesc	P + 1E Sc = 584 mp Sd = 1.168 mp P Sc = 33 mp Sd = 33 mp S teren = 1.496 mp CF nr. 31413	România, județul Suceava, orașul Câmpulung Moldovenesc, Calea Bucovinei nr. 64	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841
5	150158	8.29.09	Tribunalul Botoșani — corp clădire anexă	S + P + 1E Sc = 228 mp Sd = 656 mp CF 57287 — C1	România, județul Botoșani, municipiul Botoșani, Calea Națională nr. 152	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841
6	40184	8.29.09	Judecătoria Târgu Secuiesc	S + P + 1E Sc = 700 mp Sd = 1.563 mp P Sc = 47 mp Sd = 47 mp S teren = 1.576 mp CF nr. 29933	România, județul Covasna, municipiul Târgu Secuiesc, str. Andy Endre nr. 5	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841
7	39977	8.29.09	Judecătoria Calafat	P Sc = 722 mp Sd = 722 mp P Sc = 193 mp Sd = 193 mp S teren = 1.670 mp CF nr. 32583	România, județul Dolj, municipiul Calafat, str. Tudor Vladimirescu nr. 29	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841
8	39979	8.29.09	Judecătoria Filiași	Sp + P Sc = 745 mp Sd = 835 mp S teren = 3.361 mp CF nr. 32981	România, județul Dolj, orașul Filiași, str. Racoțeanu nr. 190C	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841
9	40210	8.29.09	Tribunalul Gorj + Judecătoria Târgu Jiu	D + P + 4E + M Sc = 1.150 mp Sd = 7.023 mp CF nr. 46031 — C1	România, județul Gorj, municipiul Târgu Jiu, str. Tudor Vladimirescu nr. 34	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841
10	40212	8.29.09	Judecătoria Motru	P + 1E Sc = 619 mp Sd = 1.132 mp P+1E Sc = 364 mp Sd = 702 mp S teren = 1.800 mp CF nr. 35792	România, județul Gorj, municipiul Motru, Bd. Trandafirilor nr. 3B	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841
11	26705	8.29.09	Judecătoria Liești	D + P + M Sc = 537 mp Sd = 1.107 mp P Sc = 45 mp Sd = 45 mp CF nr. 106195	România, județul Galați, comuna Liești nr. 1154	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841
12	26706	8.29.09	Teren aferent Judecătoriei Liești	S teren = 3.219 mp CF nr. 106195	România, județul Galați, comuna Liești nr. 1154	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841

Elemente de identificare							Administrator
Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumirea	Descriere tehnică	Adresa		
13	156617	8.29.09	Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscală și serviciul de probațiune	P + E Sc = 560,85 mp = 216,58 mp (P) + 344,27 mp (E) Sd = 560,85 mp = 216,58 mp (P) + 344,27 mp (E) S teren = 226,94 mp CF nr. 53037-C1-U4 CF nr. 53037-C1-U5	România, județul Vrancea, municipiul Focșani, Bd. Independenței bl. 19	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	
14	36279	8.29.09	Garaje	P Sc = 59 mp Sd = 59 mp CF nr. 62065	România, județul Vrancea, municipiul Focșani, str. Cuza Vodă nr. 8	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	
15	37303	8.29.09	Judecătoria Pucioasa	P + 1E Sc = 415 mp Sd = 605 mp S teren = 894 mp CF nr. 73133	România, județul Dâmbovița, orașul Pucioasa, Bd. Gării nr. 10	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	
16	36013	8.29.09	Tribunalul Caraș-Severin Judecătoria Reșița	D + P + 2E + M Sc = 840 mp Sd = 4.200 mp S teren = 1.547 mp CF nr. 44379	România, județul Caraș-Severin, municipiul Reșița, str. Horea nr. 2—4	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	
17	36015	8.29.09	Judecătoria Caransebeș	P + 1 Sc = 1.452 mp Sd = 2.893 mp P Sc = 78 mp Sd = 78 mp S teren = 3.503 mp CF nr. 38551	România, județul Caraș-Severin, municipiul Caransebeș, str. Nicolae Corneanu nr. 2	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	
18	36016	8.29.09	Judecătoria Oravița	P + 1E Sc = 1.292 mp Sd = 2.154 mp P Sc = 38 mp Sd = 38 mp S teren = 2.583 mp CF nr. 37320	România, județul Caraș-Severin, orașul Oravița, Str. Revoluției nr. 2	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	
19	36017	8.29.09	Judecătoria Moldova Nouă	P + 1E Sc = 592 mp Sd = 1.184 mp P Sc = 10 + 436 = 446 mp Sd = 10 + 436 = 446 mp S teren = 3.075 mp CF nr. 32711	România, județul Caraș-Severin, orașul Moldova Nouă, str. 1 Decembrie 1918 nr. 21	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	

ANEXA Nr. 2

TRANSMITEREA IMOBILELOR**din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Justiției în administrarea curților de apel și a tribunalelor**

Elemente de identificare							Administratorul de la care se transmite imobilul	Administratorul la care se transmite imobilul
Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumirea	Descriere tehnică	Adresa	Valoarea de inventar		
1	156609	8.29.09	Judecătoria Câmpeni	S + P + 1E + 2E (parțial) Sc = 1.143 mp Sd = 3.047 mp S teren = 2.391 mp CF nr. 72108	România, județul Alba, municipiul Câmpeni, str. Horea nr. 12	9.885.791,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Alba/ C.U.I. 4765863

Elemente de identificare							Administratorul de la care se transmite imobilul	Administratorul la care se transmite imobilul
Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumirea	Descriere tehnică	Adresa	Valoarea de inventar		
2	34902	8.29.09	Palatul de Justiție Oradea — sediu pentru: Curtea de Apel Oradea, Tribunalul Bihor și Judecătoria Oradea	S (parțial) + P + 2E + M Sc = 3.402 mp Sd = 15.351 mp S teren = 4.983 mp CF nr. 201497	România, județul Bihor, municipiul Oradea, str. Parcul Traian nr. 10	17.068.947,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Curtea de Apel Oradea/ C.U.I. 17071723
3	34904	8.29.09	Judecătoria Marghita	S + P + 1E Sc = 684 mp Sd = 1.585 mp P Sc = 40 mp Sd = 40 mp S teren = 1.869 mp CF nr. 104506	România, județul Bihor, municipiul Marghita, str. Tudor Vladimirescu nr. 2	1.225.056,46	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Bihor/ C.U.I. 4245003
4	34816	8.29.09	Judecătoria Câmpulung Moldovenesc	P + 1E Sc = 584 mp Sd = 1.168 mp P Sc = 33 mp Sd = 33 mp S teren = 1.496 mp CF nr. 31413	România, județul Suceava, orașul Câmpulung Moldovenesc, Calea Bucovinei nr. 64	818.000,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Suceava/ C.U.I. 4244415
5	150158	8.29.09	Tribunalul Botoșani — corp clădire anexă	S + P + 1E Sc = 228 mp Sd = 656 mp CF 57287 — C1	România, județul Botoșani, municipiul Botoșani, Calea Națională nr. 152	925.028,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Botoșani/ C.U.I. 4557919
6	40184	8.29.09	Judecătoria Târgu Secuiesc	S + P + 1E Sc = 700 mp Sd = 1.563 mp P Sc = 47 mp Sd = 47 mp S teren = 1.576 mp CF nr. 29933	România, județul Covasna, municipiul Târgu Secuiesc, str. Andy Endre nr. 5	2.721.322,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Covasna/ C.U.I. 5228515
7	39977	8.29.09	Judecătoria Calafat	P Sc = 722 mp Sd = 722 mp P Sc = 193 mp Sd = 193 mp S teren = 1.670 mp CF nr. 32583	România, județul Dolj, municipiul Calafat, str. Tudor Vladimirescu nr. 29	1.054.800,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Dolj/ C.U.I. 4941447
8	39979	8.29.09	Judecătoria Filiași	Sp + P Sc = 745 mp Sd = 835 mp S teren = 3.361 mp CF nr. 32981	România, județul Dolj, orașul Filiași, str. Racoțeanu nr. 190 C	1.247.290,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Dolj/ C.U.I. 4941447
9	40210	8.29.09	Tribunalul Gorj + Judecătoria Târgu Jiu	D + P + 4E + M Sc = 1.150 mp Sd = 7.023 mp CF nr. 46031 — C1	România, județul Gorj, municipiul Târgu-Jiu, str. Tudor Vladimirescu nr. 34	11.050.000,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Gorj/ C.U.I. 5374529
10	40212	8.29.09	Judecătoria Motru	P + 1E Sc = 619 mp Sd = 1.132 mp P + 1E Sc = 364 mp Sd = 702 mp S teren = 1.800 mp CF nr. 35792	România, județul Gorj, municipiul Motru, Bd. Trandafirilor nr. 3B	3.039.095,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Gorj/ C.U.I. 5374529

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Elemente de identificare				Adminstratorul de la care se transmite imobilul	Adminstratorul la care se transmite imobilul
			Denumirea	Descriere tehnică	Adresa	Valoarea de inventar		
11	26705	8.29.09	Judecătoria Liești	D + P + M Sc = 537 mp Sd = 1.107 mp P Sc = 45 mp Sd = 45 mp CF nr. 106195	România, județul Galați, comuna Liești nr. 1154	1.080.749,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Galați/ C.U.I. 3126756
12	26706	8.29.09	Teren aferent Judecătoriai Liești	S teren = 3.219 mp CF nr. 106195	România, județul Galați, comuna Liești nr. 1154	70.004,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Galați/ C.U.I. 3126756
13	156617	8.29.09	Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscală și Serviciul de probațiune	P + E Sc = 560,85 mp = 216,58 mp (P) + 344,27 mp (E) Sd = 560,85 mp = 216,58 mp (P) + 344,27 mp (E) S teren = 226,94 mp CF nr. 53037—C1—U4 CF nr. 53037—C1—U5	România, județul Vrancea, municipiul Focșani, Bd. Independenței bl. 19	1.700.559,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Vrancea/ C.U.I. 4297673
14	36279	8.29.09	Garaje	P Sc = 59 mp Sd = 59 mp CF nr. 62065	România, județul Vrancea, municipiul Focșani, str. Cuza-Vodă nr. 8	18.902,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Vrancea/ C.U.I. 4297673
15	160803	8.29.09	Teren pentru realizarea obiectivului de investiții publice „Imobil pentru Judecătoria Luduș”	S teren = 3.517 mp CF nr. 50823	România, județul Mureș, orașul Luduș, Str. Zăvoifului nr. 28	303.910,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Mureș/ C.U.I. 4323110
16	37303	8.29.09	Judecătoria Pucioasa	P + 1E Sc = 415 mp Sd = 605 mp S teren = 894 mp CF nr. 73133	România, județul Dâmbovița, orașul Pucioasa, Bd. Gării nr. 10	492.350,00	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Dâmbovița/ C.U.I. 4344317
17	36013	8.29.09	Tribunalul Caraș-Severin Judecătoria Reșița	D + P + 2E + M Sc = 840 mp Sd = 4.200 mp S teren = 1.547 mp CF nr. 44379	România, județul Caraș-Severin, municipiul Reșița, str. Horea nr. 2—4	8.465.382,95	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Caraș-Severin/ C.U.I. 4287386
18	36015	8.29.09	Judecătoria Caransebeș	P + 1 Sc = 1.452 mp Sd = 2.893 mp P Sc = 78 mp Sd = 78 mp S teren = 3.503 mp CF nr. 38551	România, județul Caraș-Severin, municipiul Caransebeș, str. Nicolae Corneanu nr. 2	2.765.883,81	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Caraș-Severin/ C.U.I. 4287386
19	36016	8.29.09	Judecătoria Oravița	P + 1E Sc = 1.292 mp Sd = 2.154 mp P Sc = 38 mp Sd = 38 mp S teren = 2.583 mp CF nr. 37320	România, județul Caraș-Severin, orașul Oravița, Str. Revoluției nr. 2	1.260.535,89	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Caraș-Severin/ C.U.I. 4287386
20	36017	8.29.09	Judecătoria Moldova Nouă	P + 1E Sc = 592 mp Sd = 1.184 mp P Sc = 10 + 436 = 446 mp Sd = 10 + 436 = 446 mp S teren = 3.075 mp CF nr. 32711	România, județul Caraș-Severin, orașul Moldova Nouă, str. 1 Decembrie 1918 nr. 21	63.526,14	Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Tribunalul Caraș-Severin/ C.U.I. 4287386

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 23**din 19 martie 2018**

Dosar nr. 3.340/1/2017

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Rodica Dorin	— pentru Președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țândărescu	— judecător la Secția I civilă
Paula C. Pantea	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Paulina Lucia Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 3.340/1/2017, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 2.307/93/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „*interpretarea dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. c) ultima teză din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la*

victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 (Legea nr. 341/2004), astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, pentru a stabili dacă textul trebuie înțeles în sensul că nu impune nicio condiție pentru acordarea indemnizației lunare reparatorii copilului eroului-martir după vârsta de 26 de ani”.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătoria-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; reclamanta-intimată, prin avocat, a depus un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin încheierea din 6 octombrie 2017, în Dosarul nr. 2.307/93/2016, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată.

2. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 4 decembrie 2017, cu nr. 3.340/1/2017, termenul pentru soluționarea dosarului fiind stabilit la 19 martie 2018.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

3. *Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014*

„Art. 4. — (...) (2) Persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3¹ lit. b) primesc o indemnizație lunară reparatorie, calculată pe baza coeficienților de multiplicare ce sunt aplicați asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, astfel: (...)

c) copil al eroului-martir — un coeficient de 1,10 până la majorat sau până la terminarea studiilor, fără a depăși vârsta de 26 de ani, indiferent în întreținerea cui se află, și un coeficient de 0,50, după vârsta de 26 de ani. (...)”

4. *Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 (Ordonanța Guvernului nr. 1/2015)*

Art. II. — „(1) În anul 2015 copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor beneficiază de o indemnizație lunară reparatorie în cuantum de 2020 lei. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

5. Prin sentința civilă nr. xxxx din 5 mai 2017, Tribunalul Ilfov — Secția civilă a respins excepția inadmisibilității invocată de către pârâtă, a admis cererea formulată de reclamanta X în contradictoriu cu pârâta Casa Județeană de Pensii Ilfov, a obligat pârâta să emită o decizie prin care să acorde reclamantei, începând cu data de 1 ianuarie 2015, indemnizația reparatorie prevăzută de art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, calculată prin aplicarea coeficientului de 0,50 asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului pentru care se face plata; a obligat pârâta la actualizarea sumelor acordate cu indicele de inflație la data plății.

6. În considerente, a reținut, în esență, următoarele: reclamanta, născută la data de 15 noiembrie 1980, deține titlul de „Urmas de Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989”, astfel cum rezultă din certificatul depus în copie la dosar.

7. Prin cererea de față, reclamanta solicită instanței obligarea pârâtei la emiterea unei decizii privind acordarea indemnizației lunare reparatorii prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, precum și la plata acesteia începând cu data de 1 ianuarie 2015.

8. Tribunalul a reținut că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, a fost modificată și completată Legea nr. 341/2004. Astfel, pe de o parte, a fost introdus art. 31, care definește noțiunea de „urmas de erou-martir” ca fiind, după caz, soțul supraviețuitor, părintii celui decedat și copiii acestuia, iar pe de altă parte, a fost modificat art. 4 alin. (2) lit. c), în sensul că primește o indemnizație lunară reparatorie copilul eroului-martir, raportat la un coeficient de 1,10 până la majorat sau până la terminarea studiilor, fără a depăși vârsta de 26 de ani, indiferent în întreținerea cui se află și raportat la un coeficient de 0,50, după vârsta de 26 de ani.

9. Ținând seama de data nașterii reclamantei și de titlul deținut de către aceasta, tribunalul a constatat că face parte din categoria de beneficiari ai legii care au depășit vârsta de 26 de ani și pentru care acordarea indemnizației nu este condiționată de niciun criteriu.

10. De asemenea, a reținut că, prin art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*), s-a prevăzut că, în anul 2016, indemnizațiile stabilite în baza Legii nr. 341/2004 se acordă în cuantumul convenit sau aflat în plată în luna decembrie 2015.

11. Din reglementarea de mai sus reiese doar faptul că indemnizația, în anul 2016, va avea același cuantum ca în 2015, nicidecum că nu se acordă o asemenea indemnizație sau că se acordă doar persoanelor din categoria din care face parte și reclamanta, cu condiția de a nu realiza venituri din motive neimputabile. Nu se poate interpreta scopul edictării unui act normativ prin adăugare la lege, așa cum pretinde pârâta.

12. Pentru motivele de fapt și de drept arătate, având în vedere că de la data de 30 decembrie 2014 (data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014) s-a născut dreptul reclamantei la plata indemnizației reparatorii prevăzute de art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, calculată prin aplicarea coeficientului de 0,50 asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului pentru care se face plata, tribunalul a apreciat cererea reclamantei ca fiind fondată și a admis-o, obligând pârâta să emită o decizie prin care să acorde reclamantei, începând cu data de 1 ianuarie 2015, indemnizația reparatorie prevăzută de

art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004. De asemenea, a obligat-o pe pârâtă să plătească reclamantei retroactiv, începând cu data de 1 ianuarie 2015, sumele datorate, actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

13. Împotriva acestei soluții a formulat apel pârâta Casa Județeană de Pensii Ilfov.

14. În susținerea acestuia, pe de o parte, a reiterat excepția inadmisibilității pentru neparcurgerea procedurii prealabile de contestare a deciziei de respingere a cererii de acordare a indemnizației lunare prevăzute de art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004.

15. Pe fondul cauzei, a învederat că legiuitorul a condiționat acordarea indemnizației pentru persoanele de peste 26 de ani de dovada motivelor neimputabile pentru care nu realizează venituri. Prin *motive neimputabile* se înțelege că reclamanta avea obligația să depună:

— adeverință de la agenția județeană de ocupare a forței de muncă, care să ateste faptul că nu a refuzat un loc de muncă, conform art. 5 pct. IV din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare;

— să facă dovada că este înregistrată la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, reședința, ori la alt furnizor de servicii de ocupare, care funcționează în condițiile prevăzute de lege, în vederea obținerii unui loc de muncă;

— să depună o decizie emisă de medicul expert al asigurărilor sociale sau certificat de încadrare într-o categorie de persoană cu handicap, dacă are o asemenea decizie.

16. Or reclamanta nu a înțeles să depună înscrisurile solicitate, din care să rezulte motivele neimputabile prevăzute de art. II alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015, pentru a beneficia de indemnizația în coeficient de 0,50 după împlinirea vârstei de 26 de ani.

17. A mai invocat jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat că dreptul la indemnizație reparatorie nu reprezintă un drept fundamental, legiuitorul având libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare.

18. La termenul de judecată din 3 noiembrie 2017, din oficiu, Curtea de Apel București a pus în discuție admisibilitatea și necesitatea sesizării instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept arătate.

19. Prin încheierea pronunțată la această dată, sesizarea a fost considerată admisibilă și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus și suspendarea judecării.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

20. Prin încheierea pronunțată la 3 noiembrie 2017, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, determinat de următoarele argumente:

— cauza se află pe rolul unui complet al Curții de Apel București, care judecă în ultimă instanță;

— de dezlegarea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a procesului, care ridică problema caracterului necondiționat, respectiv a condițiilor acordării indemnizației reparatorii copilului de „Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989”, în vârstă de peste 26 de ani;

— problema de drept este nou-ivită pe rolul instanțelor, nefăcând obiectul dezlegării printr-o altă hotărâre a Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

21. În acest context, instanța de trimitere a apreciat că se impune sesizarea instanței supreme din perspectiva opiniilor divergente exprimate în materie, prin soluții de practică judiciară ori prin pozițiile adoptate cu ocazia întâlnirilor de unificare a practicii, fără să se poată constata cristalizarea unei direcții clare a jurisprudenței, care să facă inutilă prezenta sesizare.

22. S-a menționat, ca jurisprudență relevantă la nivelul secției, deciziile civile nr. 2.478 din 24 aprilie 2017, nr. 4.670 din 29 septembrie 2017 și nr. 4.147 din 6 septembrie 2017.

23. În cuprinsul primei decizii s-a reținut că prevederile art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004 au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, în sensul că a fost adăugată sintagma „și un coeficient de 0,50, după vârsta de 26 de ani”, care nu exista în forma anterioară modificării. Pe baza unei interpretări teleologice a art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, s-a apreciat că de indemnizația lunară reparatorie nu beneficiază copilul eroului-martir care are vârsta mai mare de 26 de ani și nu se află în continuarea studiilor sau nu realizează venituri din motive imputabile.

În acest sens, anterior modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 avea următorul conținut: „(4) De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.”

Ulterior modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, Legea nr. 341/2004 nu a mai reglementat situația copiilor eroilor-martiri care nu realizează venituri din motive neimputabile lor.

În aceeași lună în care a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 — ianuarie 2015, Legea nr. 341/2004 a fost din nou modificată, prin Ordonanța Guvernului nr. 1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015.

Prin Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 au fost aduse următoarele completări: „Art. II. — (1) În anul 2015 copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor beneficiază de o indemnizație lunară reparatorie în cuantum de 200 lei. (...)”.

Față de evoluția legislativă menționată, Curtea a reținut că sintagma „și un coeficient de 0,50, după vârsta de 26 de ani”, prevăzută de art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, nu este aplicabilă în cazul tuturor copiilor eroilor-martiri, întrucât, în caz contrar, legiuitorul nu ar mai fi completat actul normativ, reglementând în mod special situația copiilor eroilor-martiri care nu realizează venituri din motive neimputabile.

Prin urmare, având în vedere că legiuitorul a reglementat expres situația copiilor eroilor-martiri care nu realizează venituri din motive neimputabile, nu se poate susține că indemnizația reparatorie trebuie acordată copiilor eroilor-martiri cu vârsta mai mare de 26 de ani care nu realizează venituri din motive imputabile, sintagma „și un coeficient de 0,50, după vârsta de 26 de ani” referindu-se la copilul eroului-martir care are vârsta mai mare de 26 de ani și se află în continuarea studiilor.

24. Prin cea de-a doua decizie menționată s-a reținut că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 4 din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, din moment ce un act normativ imediat ulterior, Ordonanța Guvernului nr. 1/2015, stipulează expres, ca o condiție a acordării indemnizației, nerealizarea veniturilor din motive neimputabile. Așadar, față de succesiunea în timp a actelor normative cu forță juridică egală și aducând modificări aceluiasi act normativ de bază, s-a apreciat că intenția legiuitorului a fost neechivocă în a condiționa acordarea indemnizației de lipsa oricărei culpe a beneficiarului față de neobținerea veniturilor. Un argument suplimentar din acest punct de vedere este și unul de topică a textelor, art. II alin. (1)

din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 urmând art. 4 (astfel cum a fost modificat) din Legea nr. 341/2004.

25. În fine, în cel de-al treilea punct de vedere s-a reținut că, din formularea dispoziției legale, rezultă că pentru copiii eroilor-martiri în vârstă de peste 26 de ani se prevede îndreptățirea la plata indemnizației lunare reparatorii în coeficient de 0,50, fără nicio condiționare dintre cele la care apelanta se referă. Referirile la încadrarea într-o formă de învățământ sau nerealizarea unor venituri din motive neimputabile sunt cuprinse într-o normă specială, temporară, cu incidență în anul 2015, care, la data de 13 ianuarie 2016, nu mai era aplicabilă. Mai mult, dispozițiile art. II alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 reglementează cuantumul indemnizației pentru anumite categorii de beneficiari din care intimatul nu face parte (care nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile, indiferent de vârstă), iar nu condițiile de acordare a indemnizației.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate prin cererea de chemare în judecată și prin cererea de exercitare a căii de atac, respectiv prin apărările formulate, în modalitățile procedurale specifice fiecărei faze a procesului.

26. Astfel, reclamanta-intimată și-a întemeiat contestația pe ideea că acordarea indemnizației categoriei de beneficiari prevăzute de dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. c) ultima teză din Legea nr. 341/2004 („un coeficient de 0,50, după vârsta de 26 de ani”) nu este condiționată de niciun criteriu, punct de vedere înșușit de prima instanță, supus verificării în calea de atac prin prisma susținerilor apelantei-pârâte, care consideră că același drept nu este necondiționat, ci depinde de dovada motivelor neimputabile pentru care copilul eroului-martir nu realizează venituri după vârsta de 26 de ani.

27. După comunicarea raportului, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, reclamanta-intimată a depus, prin avocat, un punct de vedere asupra chestiunii de drept, ce concordă cu soluția propusă de judecătorii-raportori.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

28. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 2.307/93/2016 a apreciat că prevederile art. 4 alin. (2) lit. c) ultima teză din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, nu consacra un drept necondiționat al copilului eroului-martir cu vârsta de peste 26 de ani la obținerea indemnizației reparatorii corespunzătoare unui coeficient de 0,50, ci reglementarea trebuie interpretată sistematic cu ipoteza anterioară, dându-se acesteia înțelesul pe care-l autorizează referirea la „*terminarea studiilor*” în cazul copiilor majori.

29. Așadar, instanța de trimitere și-a înșușit opinia care vede în faptul de a se afla în continuarea studiilor criteriul acordării indemnizației prevăzute de art. 4 (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004 copiilor majori, dihotomia realizându-se, în cazul lor, doar pentru a diferenția coeficientul de multiplicare în funcție de vârstă: 1,10 între 18 și 26 de ani și 0,50 peste 26 de ani, dar numai în interiorul criteriului-condiție menționat, și nu independent de acesta.

30. Reglementarea realizează o primă distincție între copiii minori cărora, într-adevăr, li se cuvine indemnizația reparatorie, necondiționat, și copiii majori, pentru care dreptul este condiționat de faptul de a se afla în continuarea studiilor, până la terminarea lor. Unitatea de reglementare între minori și majorii în vârstă de până la 26 de ani aflați în continuarea studiilor are la bază doar criteriul nivelului acestei indemnizații, care este același, corespunzător unui coeficient de 1,10, iar nu faptul că legiuitorul ar fi urmărit să creeze două categorii, după cum ar fi condiționat sau nu acordarea acestui drept: copiii de până la 26 de ani (condiționați de starea de minorat, respectiv faptul de a se afla în continuarea studiilor) și copiii de peste 26 de ani, cărora nu li s-ar cere nicio condiție, concesiă ce li se face fiind

reflectată pe planul conținutului dreptului numai prin cuantumul redus al acestuia, corespunzător unui coeficient de 0,50.

31. În realitate, reglementarea în cadrul aceleiași norme legale nu se poate face în afara a cel puțin unui criteriu comun între categoriile de destinatari pe care ea le instituie, în cazul copiilor majori acesta fiind, implicit, reprezentat de condiția continuării studiilor, vârsta de 26 de ani constituind numai borna după care se diferențiază coeficientul de multiplicare: 1,10 înainte, 0,50 după.

32. O altă accepțiune ar produce consecințe care ar contraveni oricărei rațiuni presupuse de metodele de interpretare logică, sistemică și teleologică, cum este și aceea care, plecând de la premisa că dreptul copiilor de peste 26 de ani este necondiționat, exclude, fără niciun temei rezonabil, de la același beneficiu, pe copiii majori cu vârste cuprinse între 18 și 26 de ani, care nu se află într-o formă de școlarizare, având în vedere că o atare categorie se află în afara sferei de reglementare prin art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014. Aceeași interpretare ar acredita și ideea unui regim identic între copiii de peste 26 de ani, indiferent că se află sau nu în continuarea studiilor (și în acest din urmă caz, independent de vreun motiv), deși aceasta ar da măsura discriminării în sensul impunerii unui tratament egal unor situații obiectiv diferite.

33. Interpretarea propusă este compatibilă și cu rațiunea modificării Legii nr. 341/2004 prin art. II alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015. Conform acestei reglementări, în anul 2015, copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor, beneficiază de o indemnizație lunară reparatorie în cuantum de 2.020 lei.

34. Cele două texte au coexistat în anul 2015, niciuna dintre ipotezele art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, în forma în vigoare la 1 ianuarie 2015, nefiind antamată de prevederile art. II alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2015, acestea din urmă reglementând categorii de beneficiari-copii de eroi-martiri, în completarea primului.

35. Completarea efectuată prin art. II alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 (care nu se poate referi decât la copiii majori) s-a impus pentru că norma cu aceeași sferă a destinatariilor, copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor, cuprinsă în art. 4 alin. (4) teza a doua din Legea nr. 341/2004, a fost implicit abrogată prin modificările aduse legii de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014. Intervenția legiuitorului a fost, așadar, considerată necesară, tocmai pentru a complini această omisiune, cu privire la copiii majori ai eroului-martir, neîncadrați în nicio formă de învățământ, respectiv care nu realizează venituri din motive neimputabile. Se înțelege că demersul cu acest conținut a avut la bază tocmai premisa că art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004 reglementa numai situația copiilor majori aflați în continuarea studiilor, indiferent de vârstă.

36. Din coroborarea celor două texte, rezultă că, pentru anul 2015, legiuitorul a instituit trei categorii de beneficiari-copii de erou-martir:

- copiii minori;
- majorii aflați în continuarea studiilor, indiferent de vârstă;
- majorii, indiferent de vârstă, care nu se află în continuarea studiilor sau nu realizează venituri din motive neimputabile.

37. Nirea acestor trei categorii epuizează sfera beneficiarilor dreptului.

38. A considera, în acest context, că dreptul copiilor de peste 26 de ani rămâne necondiționat în virtutea tezei ultimei a art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, în redactarea în vigoare la data apariției Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 și care a supraviețuit integral adoptării acesteia, presupune o distincție artificială și excesivă în favoarea lor (excluzându-i în continuare pe majorii între 18 și 26 de ani, care ar rămâne supuși condițiilor unuia dintre cele două texte), fără niciun temei în voința legiuitorului, interpretată prin filtrul logicii de tehnică legislativă,

juridică și de reglementare de fond a dreptului obiectiv, pentru că, făcând aplicarea *per a contrario* a ultimei modificări analizate, ar însemna că, după vârsta de 26 de ani, motivele prin care persoana își creează drumul către beneficiul legii pot fi și imputabile.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

39. **Jurisprudența Curții de Apel București** — instanța de trimitere a comunicat următoarele: opinia judecătorilor Secției a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a Tribunalului București este că textul de lege trebuie înțeles în sensul că nu se impune nicio condiție pentru acordarea indemnizației lunare reparatorii copilului eroului-martir după vârsta de 26 de ani.

Judecătorii Tribunalului Ialomița apreciază, majoritar, că dispozițiile vizate trebuie coroborate cu dispozițiile art. II alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015, care stabilește condiția ca nerealizarea veniturilor să nu fie din motive imputabile. Soluția contrară ar crea discriminare față de categoria copiilor cu vârste între 18 și 26 ani, care, pentru a beneficia de această indemnizație, trebuie să dovedească faptul că se află în continuarea studiilor.

S-au atașat sentințele nr. 11.111 din 5 decembrie 2016, definitivă, și nr. 5.351 din 18 iulie 2017, aflată în apel, pronunțate de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Jurisprudența celorlalte instanțe din țară

40. **Curtea de Apel Brașov** a comunicat punctul de vedere al magistraților Secției I civile, potrivit căruia, în interpretarea art. 4 alin. (2) lit. c) ultima teză din Legea nr. 341/2004, pentru acordarea indemnizației lunare reparatorii copilului eroului-martir după împlinirea vârstei de 26 ani nu se cere nicio condiție suplimentară, având în vedere modificările aduse normei supuse interpretării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, față de reglementarea anterioară. Nu a identificat hotărâri relevante.

41. Curtea de Apel Cluj

a comunicat următoarele: La nivelul Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Maramureș s-a exprimat opinia conform căreia intenția legiuitorului a fost de a condiționa acordarea indemnizației pentru persoanele de peste 26 ani de dovada motivelor neimputabile pentru care nu realizează venituri. În sprijinul acestei opinii vin modificările aduse Legii nr. 341/2004 prin Ordonanța Guvernului nr. 1/2015.

Tribunalul Cluj — Secția civilă mixtă a comunicat Sentința nr. 254 din 17 ianuarie 2017, definitivă prin nerecurare, prin care s-a statuat că indemnizația se acordă copiilor eroilor-martiri ce au depășit vârsta de 26 de ani doar în situația în care aceștia nu realizează venituri din motive neimputabile lor, mai precis dacă există, în favoarea lor, o decizie de încadrare într-un grad de handicap ori se atestă de către agenția teritorială pentru ocuparea forței de muncă faptul că persoanei nu i s-a oferit un loc de muncă corespunzător capacității sau pregătirii profesionale sau a fost refuzată de angajatorul postului oferit. Includerea în categoriile de persoane ce pot beneficia de dreptul la o indemnizație lunară reparatorie nu conferă, singură, dreptul respectiv, fiind necesar ca persoana în cauză să dovedească și îndeplinirea condiției prevăzute de art. II din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015, respectiv faptul că nu este încadrată în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile.

42. **Curtea de Apel Constanța** a comunicat că la nivelul Secției I civile s-a pronunțat o singură decizie — nr. 340/AS din 5 iulie 2017 —, prin care s-a stabilit că art. II din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 nu instituie condiții suplimentare de acordare a indemnizației stabilite prin art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004. Soluția instanței de fond, schimbată prin această decizie, a fost pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția I civilă (Sentința nr. 3.051 din 13 decembrie 2016).

43. **Curtea de Apel Galați** a comunicat existența unei practici neunitare în această materie la nivelul Secției pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Astfel, într-o primă interpretare (Decizia nr. 538 din 12 octombrie 2017), se apreciază că dispozițiile Ordonanței

Guvernului nr. 1/2015 impun condiția dovezii că beneficiarii indemnizației nu realizează venituri din motive neimputabile lor.

Într-o altă orientare (Decizia nr. 572 din 24 octombrie 2017), instanța a apreciat că Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 nu modifică dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, intenția legiuitorului fiind de a acorda o indemnizație mai mare categoriilor excluse de la vechea reglementare, respectiv copiilor între vârsta majoratului și 26 de ani, care nu se află în continuarea studiilor, precum și celor care nu realizează venituri din motive neimputabile.

44. **Curtea de Apel Timișoara** a comunicat că pe rolul curții și al instanțelor arondate au fost identificate trei cauze vizând chestiunea de drept menționată, practica stabilită la nivelul instanței de control judiciar fiind aceea că, în contextul succesiunii în timp a prevederilor legale care reglementează dreptul la indemnizația reparatorie solicitată în anul 2016, nu se mai impune condiția obținerii veniturilor din motive neimputabile petiționarului, deoarece efectele Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 erau limitate în timp, în mod expres, numai la anul 2015.

S-au atașat Sentința nr. 2.397 din 25 ianuarie 2017 a Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă, definitivă prin Decizia nr. 56 din 25 ianuarie 2017 a Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale; Sentința nr. 234 din 8 februarie 2016 a Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă, definitivă prin neapelare; Sentința nr. 2.868 din 29 noiembrie 2016 a Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă, definitivă prin Decizia nr. 307 din 29 martie 2017 a Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

45. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au exprimat opinii teoretice.

46. **Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

47. În urma verificărilor efectuate, se constată că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, însă în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014.

48. Astfel, prin Decizia nr. 807 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 21 august 2011, s-a reținut că, referitor la modul de acordare a indemnizațiilor reparatorii prin prevederile Legii nr. 341/2004, Curtea s-a pronunțat, cu valoare de principiu, prin Decizia nr. 1.087 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, statuând că legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală.

Curtea observă că evenimentul care a determinat acordarea indemnizației, decesul eroului-martir, este același pentru toate categoriile de urmași, însă situația fiecărei categorii în parte este diferită de a celorlalte.

Acordarea indemnizației diferă însă în funcție de situația categoriilor de urmași ai eroului-martir, respectiv de relațiile juridice în care acesta se afla, înainte de deces, cu fiecare categorie în parte.

Așa fiind, Curtea a constatat că, potrivit jurisprudenței sale, în deplin acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

Or, în ceea ce privește acordarea indemnizației, legiuitorul a prevăzut soluții diferite, deoarece situațiile urmașilor sunt diferite, astfel încât a fost respinsă critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare

la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Curtea a observat că textul de lege criticat nu instituie o discriminare între copiii eroului-martir și soțul acestuia, pe criteriul vârstei, astfel încât și critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, referitoare la interzicerea generală a discriminării, a fost respinsă.¹

IX. **Raportul asupra chestiunii de drept**

49. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori au apreciat că dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. c) ultima teză din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, nu impun nicio condiție pentru acordarea indemnizației lunare reparatorii copilului eroului-martir după vârsta de 26 de ani.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

50. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

51. Prealabil oricărei analize, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept observă că Legea nr. 341/2004 a suferit modificări succesive, inclusiv în ceea ce privește titlul.

Astfel, în forma inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, s-a numit „Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004”.

Ulterior, prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2008 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, titlul legii a devenit „Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987”.

Prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, s-a dispus, din nou, modificarea titlului, care a devenit „Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004”.

Prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 199/2016 privind modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, titlul legii a devenit „Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004”.

În cuprinsul prezentei decizii, toate trimiterile la Legea nr. 341/2004 se fac la forma actului normativ astfel cum a fost modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014. De aceea și titlul legii va fi acela cuprins în titulatura Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014.

Asupra admisibilității sesizării

52. Prealabil analizei în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să verifice dacă, în raport cu întrebările formulate de titularul sesizării, sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru

¹ În același sens, Decizia Curții Constituționale nr. 721 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2015.

pronunțarea unei hotărâri prealabile, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

53. Potrivit acestor dispoziții legale „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

54. Prin urmare, pentru declanșarea acestei proceduri, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă a instituit condițiile de admisibilitate care trebuie îndeplinite cumulativ, respectiv:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

55. Verificarea admisibilității sesizării, din această perspectivă, relevă îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege.

56. Astfel, litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, titularul sesizării, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, investit cu calea de atac a apelului, urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești, care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă, cauza care face obiectul judecății se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investit să o soluționeze, iar sesizarea are ca obiect o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei.

57. În egală măsură este îndeplinită și condiția referitoare la noutatea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării.

58. Evaluarea acestei condiții, în absența unei definiții a noutății chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum s-a statuat în jurisprudența constantă a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu mențiunea că noutatea poate fi generată nu doar de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată.

59. Această cerință este îndeplinită, întrucât chestiunea de drept își are izvorul în modificări relativ recente ale unui act normativ din 2004 (Legea nr. 341/2004), această lege având conținut diferit față de norma inițială, fără să existe o jurisprudență suficient cristalizată asupra problemelor de drept pe care le ridică noile dispoziții legale.

60. De asemenea, este important de precizat că problema de drept este reală, întrucât reglementarea legală în cauză a suscitat interpretări diferite sau contradictorii prin raportare la alt text de lege prin care norma de drept a suferit noi modificări și prezintă un grad de dificultate suficient de mare, astfel încât instanța de sesizare să considere că, pentru a înlăstura orice incertitudine referitoare la securitatea raportului juridic dedus judecății, este necesară declanșarea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, prin pronunțarea unei rezolvări de principiu.

61. Sub acest aspect, din încheierea de sesizare, întocmită conform art. 520 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, rezultă că analiza dispozițiilor legale ce formează obiectul sesizării se impune, deoarece acestea sunt neclare, fiind susceptibile de interpretări diferite în privința caracterului condiționat sau necondiționat al împrejurării acordării indemnizației lunare reparatorii copilului eroului-martir după vârsta de 26 de ani.

62. În consecință, se constată că, în cauză, sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Asupra fondului sesizării

63. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată pentru a se pronunța asupra următoarei chestiuni de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. c) ultima teză din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, pentru a stabili dacă textul trebuie înțeles în sensul că nu impune nicio condiție pentru acordarea indemnizației lunare reparatorii copilului eroului-martir după vârsta de 26 de ani”.

64. Dezlegarea acestei probleme de drept pornește de la examinarea evoluției în timp a prevederilor legale care reglementează indemnizația lunară reparatorie acordată copilului eroului-martir, ca beneficiu ce face parte dintr-un ansamblu de măsuri instituite de lege pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989.

65. Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004 în forma inițială, fiecare dintre copiii celui decedat are calitatea de urmaș al eroului-martir și este îndreptățit să beneficieze de prevederile legii. Astfel, conform art. 4 alin. (2) lit. c), în această calitate, fiecare dintre copiii eroului-martir are dreptul la o indemnizație lunară reparatorie, calculată pe baza coeficientului de multiplicare de 1,10 aplicat asupra salariului mediu brut pe economie din luna anterioară celei în care se face plata, până la majorat sau până la terminarea studiilor, fără a depăși vârsta de 26 de ani, indiferent în întreținerea cui se află.

66. Teza întâi a alin. (4) din art. 4 prevede că de o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut pe economie din luna anterioară celei în care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din lege, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut pe economie. Teza a doua prevede că de aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.

67. Așadar, în aplicarea principiului respectului și grațitudinii față de eroii-martiri ai Revoluției din decembrie 1989, legiuitorul a acordat urmașilor acestora o indemnizație lunară reparatorie, în condițiile și criteriile stabilite pentru fiecare categorie în parte, în funcție de situația diferită a fiecărei categorii, chiar dacă evenimentul care a determinat acordarea indemnizației, decesul eroului-martir, este același pentru toate categoriile de urmași.

68. Astfel, în ce privește indemnizația acordată fiecăruia dintre copii, legiuitorul a folosit un raționament similar celui din reglementarea în materia dreptului familiei, pornind de la prezumarea stării de nevoie în care se află copiii, până la majorat. În consecință, s-a reglementat acordarea indemnizației până la majorat sau până la terminarea studiilor, fără a depăși vârsta de 26 de ani, prezumându-se că acesta este momentul până la care se află în incapacitate de muncă, așa cum părintele decedat ar fi fost obligat să le acorde întreținere, în temeiul relației de filiație. Totodată, printre beneficiarii indemnizației au fost incluse alte două categorii de copii ai eroilor-martiri, respectiv: **1.** cei care nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ, indiferent de vârstă — cu condiția ca aceștia să obțină venituri din muncă mai mici decât salariul mediu brut pe economie și **2.** cei care nu realizează venituri din motive neimputabile lor. Prin „motive neimputabile”, conform art. 28

alin. (2)² din Normele metodologice de aplicare a Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege situația în care se află copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, care: a) și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă; b) nu le sunt oferite de către agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană, respectiv a municipiului București, în a cărei rază teritorială de competență își au domiciliul, un loc de muncă corespunzător capacității de muncă sau pregătirii profesionale; c) sunt refuzați de către angajatorul postului oferit de agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană, respectiv a municipiului București, în a cărei rază teritorială de competență își au domiciliul.

69. Acestor două din urmă categorii de copii ai eroilor-martiri, mai sus menționate, le-a fost suspendată plata indemnizației, trei ani consecutiv, prin art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare³, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014⁴, cu modificările ulterioare, și, respectiv, art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 168/2014, cu modificările ulterioare, dispoziții normative cu aplicabilitate temporară, în cursul anilor 2012, 2013 și 2014, criticate ca fiind neconstituționale și asupra cărora Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 721 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2015, în sensul respingerii excepției, statuând că persoanele încadrate în ipoteza art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 se află într-o situație obiectiv diferită față de celelalte persoane care continuă să beneficieze de indemnizația reparatorie prevăzută de aceeași lege, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

70. În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014 a fost publicată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.

71. Din expunerea de motive rezultă că adoptarea acestui act normativ s-a impus pentru a conține prevederi clare, fără echivoc, pentru respectarea adevărului istoric, în vederea acordării recunoștinței statului român numai față de persoanele care au avut un rol determinant la victoria Revoluției române din decembrie 1989, implicând reluarea plăților cu un efort bugetar redus față de cel existent, descurajarea abuzurilor, a încălcării prevederilor legale. Urgența actului normativ a fost justificată și de reluarea plăților privind indemnizațiile reparatorii pentru toate categoriile de beneficiari, conform prevederilor Legii nr. 341/2004, începând cu luna ianuarie 2015. Se mai arată că Legea nr. 341/2004 nu mai corespunde realităților social-politice și economice actuale, că aplicarea greșită sau abuzivă a generat inechități și multiplicarea numărului beneficiarilor, ceea

ce a condus la stoparea plăților, începând cu anul 2012, către persoanele prevăzute la art. 4 alin. (4) din lege.

72. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 s-a modificat art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, în sensul următoarelor prevederi: „*Personale care au obținut titlul reparatorie, calculată pe baza coeficienților de multiplicare ce sunt aplicați asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, astfel: ... c) copil al eroului martir — un coeficient de 1,10 până la majorat sau până la terminarea studiilor, fără a depăși vârsta de 26 de ani, indiferent în întreținerea cui se află și un coeficient de 0,50, după vârsta de 26 de ani.*”

73. Sesizarea de față vizează lămurirea ultimei teze, respectiv dacă textul trebuie înțeles în sensul că nu impune nicio condiție la acordarea indemnizației beneficiarului titlului. Problema de drept s-a ridicat în contextul în care, la data de 22 ianuarie 2015, a intrat în vigoare Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.

74. Art. II alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 prevede următoarele: „*În anul 2015 copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor beneficiază de o indemnizație lunară reparatorie în cuantum de 2020 lei.*”

75. Se observă că norma vizează doar anumiți subiecți de drept, similar reglementării inițiale cuprinse la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, care, însă nu a mai fost păstrată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, iar o altă observație esențială are în vedere caracterul temporar, doar pentru anul 2015, al acestei reglementări, cu consecința că, după expirarea duratei pentru care a fost edictată, urmează a fi aplicate în întregime dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014.

76. Prin urmare, reglementarea cu caracter temporar cuprinsă la art. II alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 este, în parte, derogatorie, deoarece cuprinde soluții legislative diferite în raport cu reglementarea-cadru, pentru o parte dintre subiecții de drept vizați de norma generală, care își păstrează caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri, inclusiv pentru anul 2015. Este vizată ipoteza nerealizării de venituri de către copiii eroilor-martiri, după vârsta de 26 de ani, situație care trebuie să fie determinată de existența unor motive neimputabile.

77. De asemenea, textul de lege sus-menționat completează art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, în sensul că reglementează și situația copiilor între 18 și 26 de ani, care nu participă la vreo formă de învățământ. Pentru această din urmă categorie, cu privire la care se presupune că ar trebui să desfășoare o activitate aducătoare de venituri, indemnizația remuneratorie este reglementată sub condiția ca persoanele în discuție să nu realizeze venituri din motive neimputabile.

78. Interpretând sistematic dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2015, combinat, pentru anul 2015, cu art. II alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015, rezultă că acei copii ai eroilor-martiri care au vârsta peste 26 de ani și obțin venituri vor beneficia de o indemnizație

² Abrogat prin articolul unic pct. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 99/2015 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004, începând cu 24 februarie 2015.

³ Abrogat prin art. 44 pct. 27 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu 1 iulie 2017.

⁴ Abrogat prin art. 44 pct. 29 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu 1 iulie 2017.

în coeficient de 0,50, în aplicarea primului dintre textele de lege enumerate.

79. Reluând argumentele exprimate în precedent, norma cu caracter general cuprinsă în reglementarea art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, stabilește indemnizația lunară reparatorie calculată pe baza coeficienților de multiplicare ce sunt aplicați asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, și prevede pentru copilul eroului-martir un coeficient de 1,10 până la majorat sau până la terminarea studiilor, fără a depăși vârsta de 26 de ani, indiferent în întreținerea cui se află și un coeficient de 0,50, după vârsta de 26 de ani, fără nicio condiționare legată de vreun criteriu pe care trebuie să îl îndeplinească persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 31 lit. b), respectiv de urmaș de erou-martir.

80. Din această perspectivă, textul de lege este fără echivoc, clar și precis redactat, astfel că, între formularea textului și cazurile din practică ce se încadrează în ipoteza sa, există concordanță, nefiind motive, prin urmare, nici de a extinde și nici de a restrânge aplicarea dispoziției în cauză.

81. În ceea ce privește însă norma juridică cu aplicabilitate temporară, în cursul anului 2015, aceasta derogă de la norma generală și prevede o indemnizație reparatorie fixă de 2.020 lei lunar, pentru copiii, indiferent de vârstă, care nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor. Prin urmare, în cursul anului 2015, cele două

85. În concluzie, în interpretarea dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. c) ultima teză din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, urmează a se stabili că textul legal trebuie înțeles în sensul că nu impune nicio condiție pentru acordarea indemnizației lunare reparatorii copilului eroului-martir după vârsta de 26 de ani. În ceea ce privește situația temporară, reglementată pentru anul 2015 prin Ordonanța Guvernului nr. 1/2015, aceasta vizează doar o chestiune de aplicare a normelor de drept ce urmează a fi evaluate în fiecare caz concret, în parte.

reglementări coexistă, în sensul că tuturor celorlalți copiii ai eroilor-martiri, cu excepția celor vizați de art. II alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015, li se aplică dispozițiile generale cuprinse în art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014.

82. Nu se poate reține că, pentru anul 2015, copiii la care se referă reglementarea din Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 sunt singurii îndreptățiți la indemnizația reparatorie, după cum nu se pot adăuga la normele generale criterii sau condiții pe care legiuitorul nu a înțeles să le prevadă expres.

83. Aceste concluzii rezultă din considerente de tehnică legislativă, conform cărora elementul structural de bază al părții dispozitive a actului normativ îl constituie articolul. Potrivit art. 47 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, articolele se numerează în continuare, în ordinea din text, cu cifre arabe. În cazul actelor normative care au ca obiect modificări sau completări ale altor acte normative, articolele se numerează cu cifre romane, păstrându-se numerotarea cu cifre arabe pentru textele modificate sau completate.

84. Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 este structurată în trei articole: art. I, care prevede modificările aduse unor articole din Legea nr. 341/2004, fără ca acestea să privească și art. 4 alin. (2) lit. c); art. II, care conține cinci alineate, iar la alin. (1), este prevăzută norma cu aplicabilitate temporară în discuție și art. III referitor la abrogarea unei reglementări.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 2.307/93/2016 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. c) ultima teză din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, nu impun nicio condiție pentru acordarea indemnizației lunare reparatorii copilului eroului-martir după vârsta de 26 de ani.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 19 martie 2018.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.72 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

